

Ændringsforslagene Nr. 8—10
vedtoges uden Afstemning.

§ 7, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 11 og 12
vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 13
forkastedes med 67 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene Nr. 14—17
vedtoges uden Afstemning.

§ 9, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 18
vedtoges uden Afstemning.

§§ 10 og 11
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Be-
handling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her udsætte
Mødet, det genoptages Kl. 20.

Mødet udsat Kl. 17³⁵.

Mødet genoptoges Kl. 20.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov
om Forbud mod Overarbejde.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3283;
Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2687).

Sagen sattes til Forhandling.

Leonhard Hansen: Hvis jeg maa tage alle de tomme Stole her i Salen som Udtryk for den Uvilje, Medlemmerne føler over for Overarbejde, vil jeg tro, at dette Lovforslag vil kunne faa en let Gang gennem Folketinget. Det var maaske betimeligt at henstille til den højtærede Formand, at de Medlemmer, der er mødt, eventuelt fik Lejlighed til at afspadsere det Overarbejde, de er ude for her i Aften.

Det er femte Gang, dette Lovforslag bliver fremsat, idet det hidtil ikke har været muligt at faa det gennemført. Gang paa Gang har Arbejderklassen haabet paa, at dette lille Lovforslag, dette lille Led i Bestræbelserne for at begrænse Arbejdsløsheden, skulde blive vedtaget, men man er blevet skuffet, grundet paa den manglende Vilje og Forstaaelse hos Oppositionspartierne. Det er naturligt, at man fra Arbejdernes Side glæder sig over at se Lovforslaget fremsat igen, fordi man denne Gang ved, hvad Resultatet vil blive, nemlig at Lovforslaget nu bliver ophøjet til Lov. Man har fra forskellige Sider hævdet, at Spørgsmaalet om Overarbejde og dets Udligning maatte ordnes af Parterne, Arbejdsgiverne og Arbejderne imellem. Forsøg derpaa har det da heller ikke skortet paa, uden at de dog er lykkedes. Jeg skal ikke komme ind paa, hvem der bærer Skylden derfor, det kunde maaske skabe Uvilje ved fremtidige Forhandlinger, men Resultatet foreligger nu, idet Lovgivningsmagten nu griber ind og lovgiver paa dette Omraade. Det eneste, man fra Arbejderorganisationerne hidtil har kunnet opnaa af Begrænsning, er visse Aftaler om Overarbejds- mængden inden for et bestemt Tidsrum, Aftaler, som i Virkeligheden kun har betydet, at man har forlænget den daglige Arbejdstid med saa og saa mange Timer, uden at der er blevet ydet tilsvarende Fritid paa andre Dage. Denne Fremgangsmaade førte naturligvis slet ikke til det, som var Meningen, nemlig at skabe Mulighed for, at flere kom i Arbejde, altsaa en Aflastning af Arbejdsløsheden. Jeg ved ikke af, at der i al Almindelighed er udvist Uvilje fra Arbejdernes Side mod at udføre paakrævet og nødvendigt Overarbejde, der udvises vistnok altid det nødvendige Hensyn til Firmaernes Tarv, ikke mindst fordi man ved, at Parterne er i allerhøjeste Grad afhængige af hinanden; men Uvilje blandt Arbejderne opstaar ganske naturligt, synes jeg, naar Overarbejdet sættes i System og dette gaar ud over de mange arbejdsløse. Organisationerne har altid erkendt, at Overarbejde ikke kan afskaffes, specielt ikke